

ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ - ସତରହ ନମ୍ବର

ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ଜାଗୃତ କରିବା: ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ସମୟରେ ପବିତ୍ରତା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ

Jeff Pippenger

2023-11-17

ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ସେହି ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନେ, ଯେମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ଡାକୁଥିବା ଜଣେଙ୍କର "ସ୍ୱର" ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି କାରଣ ସାହୁନାଦାତା ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ବୋଲି ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ପୂରଣସ୍ୱରୂପ। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ସମୟରେ, ମିଲେରାଇଟମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଆସିଲେ ଯେ ସେମାନେ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଥିଲେ।

"ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନେ ବାଇବେଲରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପାଇଁ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ। ଯେ ସମାନ ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କୁ 1843 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆସା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କୁ 1844 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆସା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲା।" *Spiritual Gifts*, volume 1, 153.

ଯେମାନେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଅନୁଭବକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହା କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି। କେବଳ ସାହୁନାଦାତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ। ସାହୁନାଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିବା ସେହି ପରିଚୟ, ଶୁଖିଯାଇଥିବା ମୃତ ହାତୁମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଯେ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏହେଲେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ପୁନର୍ବାର ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ହେ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଚନ ଶୁଣ। ଏହି ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବେଶ କରାଇବି, ଏବଂ ତୁମେ ଜୀବିତ ହେବ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ରଖିବି, ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ମାଂସ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚର୍ମରେ ଆବୃତ କରିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ରଖିବି; ତେବେ ତୁମେ ଜୀବିତ ହେବ, ଏବଂ ତୁମେ ଜୀବିତ ଯେ ମୁଁହିଁ ପ୍ରଭୁ। ତେଣୁ ଯେପରି ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରୁଥିଲି, ଏକ ଶବ୍ଦ ହେଲା, ଏବଂ ଦେଖ, ଏକ କର୍ମ ହେଲା, ଓ ଅସ୍ଥିମାନେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅସ୍ଥି ତାହାର ଅସ୍ଥି ସହିତ ମିଳିଗଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲି, ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସ ଉପଜିଲା, ଏବଂ ଚର୍ମ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରୁ ଆବୃତ କଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ନଥିଲା। ଯିହିଲେଇ 37:4-8।

"ଶବ୍ଦ" ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସମୟରେ କୁମାରୀମାନେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବିଳମ୍ବ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିବାବେଳେ ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନେ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏହା ସମ୍ଭବରେ ବାଇବେଲୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର ଅଛି। ଯିରିମିୟା ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେବେହେଲେ ମଧ୍ୟ "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଭା"କୁ ପୁଣି ଫେରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯାହା ଫିଲ୍ମାଦେଲଫିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଶୈତାନର ସମାଜଗୃହ ଅଟେ। ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ମଧ୍ୟ ପୃଥକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନିକୃଷ୍ଟର ବିପରୀତରେ ମୂଲ୍ୟବାନର ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥ ଅଛି।

ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭେଦକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଶିଖିଥିଲି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ William Millerଝଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଏକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲି। ମୁଁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଭାବେ, ଏବଂ କପଟ ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରିଥିଲି। ତାହା ପରେ, ମୋର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଶୀର୍ଗଲା ଯେ James White ମଧ୍ୟ William Millerଝଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ଏକ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର

ପ୍ର ଯୋଗରେ ସେ ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ସ୍ତ୍ର ଲୋକମାନେ ଭାବେ, ଏବଂ କପଟ ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ ର ମିଥ୍ୟ । ସ୍ଵ 1କାରକମାନେ ଭାବେ ଚିହ୍ନି ଟ କରିଥିଲେ। James White ସ୍ଵ ପ ୂଟି ବିଷୟରେ କଣ ଶିଖାଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲି, ମୁଁ ବୁଝିଲି ଯେ ଆମେ ଉଭୟେ ସଠିକ୍ ଥିଲୁ। ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିପାରେ, ଏବଂ ନକଲି ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଅବିଶ୍ଵ ସ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ର ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିପାରେ, ଏବଂ ନକଲି ରତ୍ନ ମାଣିକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମିଥ୍ୟ । ମତବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିପାରେ। James White Millerଙ୍କ ସ୍ଵ ପ ୂକୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଇତିହାସରେ ବସ୍ତୁ ଥିଲେ ସେହି ଇତିହାସରେ ପ୍ର ଯୋଗ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ସ୍ଵ ପ ୂକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ଇତିହାସ ଭାବେ ନିକଟୀଭୂତ କରିଥିଲି। ଏହି ଦୁଇ ପ୍ର ଯୋଗ ମିଳିକରି ଏହି କଥାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ବିଶ୍ଵ ।ସ କରେ ସେ ତାହି ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଭ୍ରା ଣ୍ତ ମତବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ଧରି ରଖିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ମତବାଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ, ଯାହା ସହ ତାଙ୍କ ର ସମ ୂନ୍ଧ ଗଠିତ ହୋଇଛି, dirt brush man ହ୍ଵ ।ରା ଜାଣ ୂ ଦେଇ ବାହାରକୁ ବହି ନେଇଯିବେ। ଆମେ ଯାହା ଖାଉଛୁ, ଆମେ ସେହି ହେଉଛୁ।

ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନେ ଯେତେବେଳେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ ହେବ।

“ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶାସନର ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କିପରି ସେହି ପ୍ରଜ୍ଞାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାକି ସେମାନେ କେବେ କେବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି? ସାତାନ ସ୍ଵୟଂ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପରିସରରେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଭଲ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନ ରଖେ, ସେପରି ମନ୍ଦ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ରଖେ। ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁ ସହିତ ନିକୃଷ୍ଟକୁ ମିଶାଇ ଦେଇଥାଏ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ସେ ଠକାଇବାର ଶକ୍ତି ପାଏ। କିନ୍ତୁ ସାତାନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦୀପ୍ତିର ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିଛି ବୋଲି, ଆମେ କି ତାହାକୁ ଜ୍ୟୋତିର ଦୃତ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ? ପ୍ରଲୋଭକଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ପଦ୍ମ ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷିତ, ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଆମେ କି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବୁ? ଆମେ କି ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ?” Ministry of Healing, 440.

ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ଅମୂଲ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ।

“ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭିତ୍ତି ଦୃଢ଼ରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛି, ଏହି ମୋହର ଧାରଣ କରି, ପ୍ରଭୁ ଯେମାନେ ତାଙ୍କର, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି। ଏବଂ, ଯେକେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରେ, ସେ ଅଧର୍ମରୁ ପୃଥକ ହେଉ। କିନ୍ତୁ ଏକ ବଡ଼ ଘରରେ କେବଳ ସୁଖା ଓ ରୂପାର ପାତ୍ରମାନେ ନୁହେଁ, କାଠ ଓ ମାଟିର ପାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି; ଏବଂ କେହି ସମ୍ମାନ ପାଇଁ, କେହି ଅସମ୍ମାନ ପାଇଁ। ‘ବଡ଼ ଘର’ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିକୃଷ୍ଟ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ—ଉଭୟେ ମିଳିବେ। ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଯାଇଥିବା ଜାଲ ଭଲ ଓ ଖରାପ—ଉଭୟଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ।” Review and Herald, February 5, 1901.

ଯିରିମିୟାଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେ ଯଦି ଫେରିବେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁଠାରୁ ପୃଥକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାମାନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପୃଥକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାର ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଯିରିମିୟା ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଚାରି ପବନର ଯିହିଜ୍ଞେଲଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ଵାରା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପାଇଁ ଡାକାଯାଇଥିବାମାନେ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦି ଦର୍ଶନ କହେବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ “ମୁଖ” ହେବାକୁ ଥାନ୍ତି। ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ, ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାବେଳେ, ଦର୍ଶନ କହିଥିଲା; ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ପୃଥିବୀର ପଶୁ କହେବାବେଳେ ଏବଂ ତୃତୀୟ ହାୟର ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ ହେବାବେଳେ, ସେହି ଦର୍ଶନ କହେ। ତାହାପରେ, ଯିରିମିୟାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚିହ୍ନିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିବାମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପାହାରାଦାରମାନେ ଭାବେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଠାଯାଆନ୍ତି।

ଯେତେବେଳେ ପ୍ର ଭୁ ନିରାଶାଗ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ର ମୃତ୍ୟୁ ସଦୃଶ ନିଦ୍ରା । ତୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ସାତ୍ତ୍ୱ ନାଦାତାଙ୍କ ପଠାନ୍ତି, ସେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣର କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସାଧନ କରିବାକୁ ହେବ, ଯଦି ସେମାନେ ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଳନରେ ତାଙ୍କ ର ପୁସ୍ତକ ପାଠ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଯିଶାୟା ଯିରେମିୟାଙ୍କ ର ପରାମର୍ଶ ସହ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି ।

ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁସମ୍ପାଦ ଆଶୁଥିବା, ଶାନ୍ତିର ଘୋଷଣା କରୁଥିବା, ମଙ୍ଗଳର ସୁସମ୍ପାଦ ଆଶୁଥିବା, ପରିତ୍ରାଣର ଘୋଷଣା କରୁଥିବା, ଏବଂ ସିଓନକୁ କୁହୁଥିବା, “ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି!”—ତାହାଙ୍କ ପାଦ କେତେ ସୁନ୍ଦର! ତୁମର ପହରାଦାରମାନେ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରିବେ; ସେମାନେ ସମେତେ ସ୍ୱରରେ ଗାନ କରିବେ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଓନକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣିବାବେଳେ ସେମାନେ ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖିବେ । ହେ ଯିରୁଶାଲେମର ଧୂସରସ୍ଥଳମାନେ, ତୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଟିଉଠ, ସମେତେ ଗାନ କର; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ସାତ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଯିଶାୟା 52:7-9 ।

ଯେମାନେ “ସୁସମାଚାର ଆଶକ୍ତି” ଏବଂ ଯେମାନେ “ଶାନ୍ତି ଓ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି,” ସେମାନେ “ଏକତ୍ର ନିଜ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି,” କାରଣ ସେମାନେ “ମୁହାଁମୁହିଁ ଦେଖିବେ ।”

“ମୋତେ ଆହୁରି କେତେକଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ମୁଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବକୁ ଯୋଗ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଯାହା କରିପାରନ୍ତି, ଦେହରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଚ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହା କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ଦେବଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ଅପକୀର୍ତ୍ତର ପାତ୍ର କରୁଛି । ଯୀଶୁ ଓ ପବିତ୍ର ଦୃତମାନେ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଉନ୍ନତ କରି ଏକତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ମନ ଓ ଏକ ବିଚାର ରଖନ୍ତୁ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସର ଏକତାରେ ଆଶାଯାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଗମ୍ଭୀର ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଏକେ ଦୃଷ୍ଟି ହେବା ପାଇଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଗତିକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଶୈତାନ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛି । ଯୀଶୁ ନିଜ ଉପକରଣମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଓ ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଶୈତାନ ନିଜ ଉପକରଣମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଛିଣ୍ଡିବା ଓ ବିଭକ୍ତ କରିବାର କାମ କରେ । ‘କାରଣ, ଦେଖ, ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବି, ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଜାତିମଧ୍ୟରେ ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣୀକୁ ଚାଳଣୀରେ ଧାନ ଛାଣାଯାଏ ପରି ଛାଣିବି; ତଥାପି ଗୋଟିଏ ସର୍ବସ୍ୱୟନ ଦାଶା ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।”

“ଏହି ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛନ୍ତି । ଚରିତ୍ର ଗଢ଼ାଯାଉଛି । ସ୍ୱର୍ଗଦୃତମାନେ ନୈତିକ ମୂଲ୍ୟକୁ ଚୈତ୍ତୁ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟସଙ୍ଗାନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଭିଲେଖ ରଖୁଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ନୀତ ହୃଦୟ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ଅନ୍ଧକାରର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶରେ ଆଣିବେ—ସେଠି, ଯେଉଁଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ସମୟରେ ସବୁଠାରୁ କମ୍ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଏ—ଯେପରି ସତ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ବାଧା ଦେଇଆସୁଥିବା ବିପ୍ଳବିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଉ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପବିତ୍ର ଜନସମୂହାୟ ରହୁ, ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କର ବିଧି ଓ ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କରିବେ ।”

“ଆମ ପରିତ୍ରାଣର ସେନାପତି ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ପଦେ ପଦେ ଆଗକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରି ରୂପାକ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପଛରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ଯେମାନେ ଦେହରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ, ଯେମାନେ ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ସ୍ୱଧର୍ମିକତାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ‘ଯଦି ତୁମ ଭିତରେ ଥିବା ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାର ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ଅନ୍ଧକାର କେତେ ବଡ଼!’ ଏପରି ମହାଭ୍ରମ ଆଉ କୌଣସିଟି ନାହିଁ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିପାରେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରିବାକୁ, ନିଜେ ସଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଲୋକରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ସରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଆଲୋକକୁ ଆଦର କରୁଛନ୍ତି ସେହିଟି ଅନ୍ଧକାର ଅଟେ ।” Testimonies, volume 1, 332, 333.

“ଶୁଭ ସମ୍ପଦ ଆଣେ” ବାକ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଚି ଯିଶାୟାଙ୍କ ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରର ହାକର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଥର ପୁନରୁଚ୍ଚ ହୋଇଛି; ଯେପରି ସେହି ପଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଏକତାର ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ବନା ସ୍ୱରୂପ, ଯାହା ମୂଲ୍ୟ ବାନ୍ଧୁ ନୀଚରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଲେ ସଂପାଦିତ ହୁଏ।

ଜାଗ, ଜାଗ; ନିଜ ଶକ୍ତି ପରିଧାନ କର, ହେ ସିଓନ; ନିଜ ସ୍ୱପ୍ନର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କର, ହେ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ଯିରୁଶାଲେମ; କାରଣ ଏପରେ ଅଖତନାପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଅଶୁଚି ଆଉ କେବେ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। ଧୂଳିରୁ ନିଜକୁ ଝାଡ଼ି ଦେ; ଉଠି ବସ, ହେ ଯିରୁଶାଲେମ; ନିଜ ଗଳାର ବନ୍ଧନରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କର, ହେ ସିଓନର ବନ୍ଧନୀ କନ୍ୟା। ଯିଶାୟା 52:1, 2.

ଯିରିମିୟା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାରେ ଥିବା ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି। ଯିଶାୟା ସେହି ଏକେଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ଜାଗ, ଜାଗ” ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି। ସେମାନେ ଜାଗନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷରେ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଆଉ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅଖତନାପ୍ରାପ୍ତ ଓ ଅଶୁଚି କେହି ରହିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ନିକୃଷ୍ଟଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିବାର କାମ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଥିବେ। “ପ୍ରଭୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ପବିତ୍ର କରାଯାଉ, ତାହାଙ୍କ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଜଗତ ଉପରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଡ଼ିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ।”

“ଆମେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ସମୟକୁ ହୁତଗତିରେ ସମୀପ କରୁଛୁ। ଶେଷ ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିକଟରେ—ଅନେକେ ଯେପରି କଳ୍ପନା କରନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ବହୁତ ଅଧିକ ନିକଟରେ—ଏବଂ ମୁଁ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆକ୍ରମିକତାର ସହିତ ଖୋଜିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଗଭୀର ଭାରବୋଧ କରୁଛି। ଅନେକେ ନିଦ୍ରାସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଅଲସ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ କ’ଣ କୁହାଯାଇପାରେ? ପ୍ରଭୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ବିଚାର ଜଗତ ଉପରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଡ଼ିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେଉ।”

“ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଦିନକୁ କିଏ ସହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ କିଏ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ଧାତୁଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ବସ୍ତ୍ରଧୋବୀର କ୍ଷାର ସଦୃଶ; ସେ ରୂପାକୁ ଶୋଧନ ଓ ପରିଶୋଧନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ବସିବେ; ସେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସର୍ବମ୍ପରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି।”

“ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଟପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବରଣକୁ ଅପସାରଣ କରିବେ। ସତ୍ୟ ସହିତ ମିଥ୍ୟାର କୌଣସି ମିଶ୍ରଣ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ‘ସେ ଶୋଧକର ଅଗ୍ନି ପରି,’ ଯେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ, ମଳକୁ ସୁନାରୁ ପୃଥକ କରନ୍ତି।”

“ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପରି, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପୁରୋହିତୀୟ ପରିଚୟ ବହନ କରେ। ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଜଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ପବିତ୍ର ଦାୟିତ୍ୱରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥାଏ। ସେ ଏହି ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ, ‘ଏହେତୁ ତୁମେ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ, ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ସିଦ୍ଧ ଅଛନ୍ତି।”

“କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ଭୟ କର, ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧର୍ମର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ଆରୋଗ୍ୟ ନେଇ ଉଦୟ ହେବ; ଏବଂ ତୁମେ ବାହାରିବ, ଓ ଖୋରଲର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପରି ବଢ଼ିଉଠିବ। ଏବଂ ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିବ; କାରଣ ଯେ ଦିନ ମୁଁ ଏହା କରିବି, ସେ ଦିନ ସେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଦତଳର ତଳେ ଭସ୍ମ ସଦୃଶ ହେବେ, ସେନାବାହିନୀର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।”

“ମୋର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ମରଣ କର; ହୋରେବରେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିଧିମାନ ଓ ନ୍ୟାୟବିଧି ସହିତ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲି। ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଦିନ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଏଲିୟାଙ୍କୁ ପଠାଇବି; ଏବଂ ସେ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି, ଓ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦେବେ, ନଚେତ୍ ମୁଁ ଆସି ଶାପଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଘାତ କରିବି।” Review and Herald, November 8, 1906.

ଯେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାମତକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଇତିହାସରେ ପୃଥକ କରାଯିବେ, ଯାହା ଅରଣ୍ୟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା "ସ୍ଵର" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବଗୁଣ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିଚ୍ଛାକୃତ ଅନୁଭବ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଇତିହାସରେ "ସୁନା" ଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯିବେ, ଯାହା ଅରଣ୍ୟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା "ସ୍ଵର" ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଲାଓଡିସିଆ ଫିଲ୍ମାଦେଲଫିଆକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ସେହି ସଂକ୍ରାନ୍ତିକାଳୀନ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଲାଓଡିସିୟାମାନେ ଭାବେ ହିଁ ରହିଯିବେ।

ଅମୂଲ୍ୟକୁ ନିକୃଷ୍ଟରୁ ପୃଥକ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସେହି ଚୁକ୍ତିର ଦୃଢ଼ତାର କାର୍ଯ୍ୟ, ଯିଏ ଲେବିର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ହଠାତ୍ ଆସନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ।

ଏହେତୁ, ହେ ମୋର ପ୍ରିୟଜନମାନେ, ତୁମେ ସଦାକାଳ ଯେପରି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିଆସିଛ, କେବଳ ମୋର ସାମ୍ନାରେ ଥିବାବେଳେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏବେ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ, ଭୟ ଓ କମ୍ପନ ସହିତ ନିଜ ନିଜ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କର। କାରଣ ନିଜର ସଦିକ୍ଷାଗୁଣରେ ଇଚ୍ଛା କରିବାକୁ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେ ହେଲେ ଇଶ୍ଵର। ସବୁ କାମ କୁହୁକୁହାଣି ଓ ବିବାଦ ବିନା କର; ଯେପରି ତୁମେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଓ ନିଷ୍ପପତ, ତିରସ୍କାରହୀନ ଭାବେ, ଏକ କୁଟିଳ ଓ ବିପଥଗାମୀ ଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ରୁହ, ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଜଗତରେ ପ୍ରଦୀପମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛ। ଫିଲିପ୍ପୀୟ 2:12-15।

ଯଦି ଯିରିମିୟା ଆସନ୍ତା ନ୍ୟାୟବିଚାରରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖପାତ୍ର ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେ ମୂଲ୍ୟବାନକୁ ନୀଚରୁ ପୃଥକ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା। ଯିରିମିୟା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣୁଥିଲେ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହା ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲା ଯେ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଲେ, ସାନ୍ତନାଦାତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା।

"ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ସହଭାଗୀତ୍ଵର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏକ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରୟାସ ଅଟେ। ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପୀ ପାପୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଚରିତ୍ରରେ ଶୁଭ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଗଠନ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ। ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସେହି ସବୁକୁ ଜୟ କରିବା ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ସଫଳତା ପାଇଁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ। ମାନବୀୟ ପ୍ରୟାସ ସ୍ଵୟଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ। ଦୈବୀ ଶକ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏହା କିଛିମାତ୍ରେ ଫଳଦାୟକ ହୁଏ ନାହିଁ। ଇଶ୍ଵର କାମ କରନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାମ କରେ। ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିରୋଧ ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଆସିବାକୁ ହେବ, ଯିଏ ନିଜ ଶକ୍ତି ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଆହରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏକ ପକ୍ଷରେ ଅଛି ଅସୀମ ଜ୍ଞାନ, କରୁଣା ଏବଂ ଶକ୍ତି; ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଦୁର୍ବଳତା, ପାପମୟତା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସହାୟତା।"

"ପରମେଶ୍ଵର ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ରଖିବା। କିନ୍ତୁ ଆମର ସମ୍ମତି ଓ ସହଯୋଗ ବିନା ସେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଦୈବୀ ଆତ୍ମା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ଆମେ ଆମର ଭଦ୍ରେଶ୍ୟ, ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସହ ସମନ୍ଵୟରେ ଆଣିପାରୁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ 'ଇଚ୍ଛୁକ ହେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେବୁ,' ତେବେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଆମ ପାଇଁ ଏହା ସାଧନ କରିବେ, 'କଳ୍ପନାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଜ୍ଞାନବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଉଠୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭିମାନୀ ବସ୍ତୁକୁ ଧ୍ଵଂସ କରି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ତକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ବନ୍ଦୀ କରୁଛୁ।' 2 Corinthians 10:5।" Acts of the Apostles, 482.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ି ରହେ, ସେହିଟି ଏକ "ଅରଣ୍ୟ"ର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ "ଅରଣ୍ୟ" ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ। ତିନି ଓ ଆଧା ଦିନର ଛିତରାହୋଇ ରହିବାର ଶେଷରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ପାଇଥିବାମାନେ "ଜାଗ୍ରତ" ହେବେ ଏବଂ "ଧୂଳିକୁ ଝାଡ଼ି ଦେବେ।" ସିଷ୍ଟର ସ୍ଵାଇଚ୍ କହନ୍ତି, "ପ୍ରଭୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଜଗତ ଉପରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପଡ଼ିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର କଳିସିଆ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଉ।"

"ଶୁଦ୍ଧିକୃତ କଳିସିଆ" ସହ ସମ୍ପର୍କ କରେ ଯେ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ର ସେହି ପୃଥକ ରଣ ପ୍ର କ୍ରିୟାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯାହା "ମୂଲ୍ୟ ବାନକୁ ନିକୃଷ୍ଟ ରୁ" ପୃଥକ କରେ। ସେ ଏହାକୁ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ

ଜଣେ ଦୂତ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରେ। ଯେହି ଦୂତ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରେ, ସେହିଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ଇଶାୟାଙ୍କ ର "ପ୍ରାକ୍ତ ରରେ ତାକୁଥିବା ସ୍ୱରା" ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯିଏ ଏକ ଶତ ଚଉଥାଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେମାନେ "ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପରି," "ତାଙ୍କ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୃଥକ ରିତ।" ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଜକମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାଶୁଙ୍କ ଏହି କଥାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରନ୍ତି: "ଏହିପରି ତୁମେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହେଅ, ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି।"

ବିଳମ୍ବର ସମୟର ଅବଧୂର ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ "ତାଙ୍କର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ଜଗତ ଉପରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପଡ଼ିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ" ସେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ କଲିସିଆକୁ ରଖିବେ। ତାଙ୍କର ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁହିଁ ଜଗତରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ" ପଡ଼ିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ।

ସେହି ବିଚାରମାନେ "ଯେମାନେ କେବେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପାର ଏକ ସମୟ" ଅଟନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ବିଚାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କୃପା ନାହିଁ। "ବିଚାରମାନେ," ଯେଉଁମାନେ "ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତି," ସେମାନେ ସଙ୍କେତସ୍ୱରୂପ ବିଚାରମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକ ସଙ୍କେତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେହି ବିଚାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି, ଯେମାନେ "ଜାଲିଆ ବିଶ୍ୱାସଦିନ" ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଯେମାନେ "ବିବେକପୂର୍ବକ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସତ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି," ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି; କାରଣ "ଜଗତକୁ ସଚେତନ କରାଯାଇପାରେ" କେବଳ ଏହିପରି ଭାବରେ। ସଙ୍କେତସ୍ୱରୂପ ବିଚାରମାନେ ସେହି ପୃଷ୍ଠଭୂମି, ଯାହାକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲରେ ଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟଧୂତ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ଧୂଜଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିପାରନ୍ତି।

କିନ୍ତୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କେବଳ ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକର ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେ ମଲାଖୀ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟର ସମାପନୀ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେହି "ସ୍ୱର"କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ସମାପନୀ ପଦଗୁଡ଼ିକ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ; ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ବିଷୟରେ, ଏବଂ ପିତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଇଦିଆଯିବା ବିଷୟରେ। "ସ୍ୱର" ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯେଣୁ ସେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କର ନିରାଶ ପ୍ରଜାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଧୂଜର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିପାରିବେ। ପରେ ମଲାଖୀ "ସ୍ୱର"ର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଏକ ପକ୍ଷକୁ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି।

ସେ "ପିତୃମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇବେ," ଏବଂ ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋରେବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସମ୍ପାଦନ କରିବେ। ଏଲିୟା, ଯିଏ ଯିଶାୟାଙ୍କର "ସ୍ୱର" ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବେ। ଏହା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ। ପାପର କେବଳ ଗୋଟିଏ ପରିଭାଷା ଅଛି, ତାହା ହେଉଛି ହୋରେବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ। ଯୋହନ ବସ୍ତିସ୍ଲାଦାତା ଏଲିୟା ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେହି ଉପାଦାନଟି ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା।

ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ବସ୍ତିସ୍ଲାଦାତା ଯୋହନ ଯିହୁଦିଆର ଅରଣ୍ୟ ରେ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଲେ, ଏବଂ କହୁଥିଲେ, "ମନଫେରାଅ; କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଆସିଛି।" କାରଣ ଏହି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ ଲିଖାଯାଇଛି, "ଅରଣ୍ୟ ରେ ଜଣେ ତାକୁଥିବାର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କର, ତାଙ୍କର ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ କର।" ଏହି ସେହି ଯୋହନଙ୍କର ପୋଷାକ ଉଷ୍ଣ ର ଲୋମର ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଟିଦେଶରେ ଚମଡ଼ାର କମରବନ୍ଧ ଥିଲା; ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା ପକ୍ୱ ପାଳ ଓ ବନମଧୁ। ତାପରେ ଯିରୁଶାଲେମ, ସମସ୍ତ ଯିହୁଦିଆ, ଏବଂ ଯଦ୍ୱାରା ଚାରିପାଖର ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ଲଠି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବାହାରିଆସୁଥିଲେ, ଏବଂ ନିଜ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତିସ୍ଲାଦାତା ନେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ଫରିଶୀ ଓ

ସାବୁକୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ର ବସ୍ତ୍ର ସ୍ଥ । ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ସାପସକ୍ତ । ନମାନେ, ଆସୁଥିବା କ୍ରେ । ଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ କିଏ ସଚେତନ କରିଛି?”

ଏହିହେତୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର; ଏବଂ ନିଜ ମନମଧ୍ୟରେ ଏହା କହିବାକୁ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ ଯେ, ‘ଆତ୍ମାହୀନ ଆମ ପିତା’; କାରଣ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଇଶ୍ଵର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାହୀନଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁଳାଡ଼ି ଗଛମାନଙ୍କର ମୂଳରେ ରଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଛ ଭଲ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ନାହିଁ, ସେହିଟି କାଟି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଯାଏ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଳଦ୍ଵାରା ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥା ଦେଉଛି; କିନ୍ତୁ ଯେ ମୋର ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋତେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ; ମୁଁ ତାଙ୍କର ଜୁଡା ବୋହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଅଗ୍ନିଦ୍ଵାରା ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥା ଦେବେ; ତାଙ୍କ ହାତରେ କୁଳା ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହୁକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁଷ୍ଣକୁ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିଦେବେ । ମାଥୁଉ 3:1-12 ।

ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାଦାତା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତ୍ତେ ତିନି ଦିନର “ମରୁଭୂମି”କୁ ଆସିଥିଲେ, କାରଣ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵାମାନେ ସେମାନେ ଯେ କାଳରେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି । ସେ ପାପରୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିବାର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଆଣିଥିଲେ, କାରଣ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟ ସମାପରେ ଥିଲା; ଯେପରି “ସମୟ ସମାପରେ” ଥିବାବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଉନ୍ମାଡ଼ିତ ହୁଏ । ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାଦାତା “ସ୍ଵର”ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ସେ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲୀୟ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋହନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ କରିଥିଲେ । ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କର, ତେବେ ଏହିଯେ ସେହି ଏଲୀୟା, ଯିଏ ଆସିବାକୁ ଥିଲେ । ଯାହାର ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ । ମାଥୁଉ 11:13-15.

ଯୀଶୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାଦାତା ଯୋହନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ପରିଚୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା । ସେ ସରାସରି କହନ୍ତି, “if ye will receive it”. ପରେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରି କହନ୍ତି, “He that hath ears to hear, let him hear.” ସେ କ’ଣ ଶୁଣୁ? ସେ ଏହା ଶୁଣୁ ଯେ, ବାଇବେଲର ଶେଷ ପ୍ରାକ୍ତରକୁ ଯେ ସ୍ଵର ଆସେ, ସେହି ସ୍ଵର କାହାର, ଏବଂ ସେ ତୁଚ୍ଛର ଦୃତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ଯେଣୁ ସେହି ଦୃତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ସଙ୍କେତମୂଳକ ବିଚାରମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।

ଯୋହନ “ଉଠର କେଶର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଟିଦେଶରେ ଚମଡ଼ାର କମରବନ୍ଧ ଥିଲା; ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା ପଙ୍ଖପାଳ ଓ ବନମଧୁ ।” ତାଙ୍କର “ଖାଦ୍ୟ” ଥିଲା ଇସ୍ଲାମର ବାଉଁଶ, କାରଣ “ପଙ୍ଖପାଳ” ଶବ୍ଦଟି ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଏବଂ ମଧୁ ହେଉଛି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବଚନ, ଯାହା ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ମିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେ ଯେ ମିଷ୍ଟ ବାଉଁଶ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ତାହା “ବନ୍ୟ” ଆରବୀୟ ଗର୍ଭଭ ବିଷୟରେ ଥିଲା, ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଇସ୍ଲାମର ସର୍ବପ୍ରଥମ ପ୍ରତୀକ । ଇସ୍ଲାମର ସେହି ବନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଗର୍ଭଭର ମିଷ୍ଟ ବାଉଁଶ, ଯାହାକୁ “ପଙ୍ଖପାଳ” ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବୁନାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଉଠମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ । “ପଙ୍ଖପାଳ” ଶବ୍ଦକୁ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ବଚନକୁ ବିକୃତ କରିବା ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ଯୋହନ ଯେ ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ପୋକାମାକଡ଼ ନୁହେଁ, ବରଂ ପଙ୍ଖପାଳ ଗଛକୁ ସୂଚିତ କରୁଥାଇପାରେ । “ପଙ୍ଖପାଳ” ଶବ୍ଦଟି ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଯୋହନ କୌଣସି ଭୌତିକ ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁନଥିଲେ; ତାଙ୍କର ଆହାର ସେ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୂଳକ ବାଉଁଶର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା ।

ତାଙ୍କର କଟିବନ୍ଧ ହବକ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ” ଥିଲା । ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା, କୁମାରୀମାନଙ୍କର ବିଳମ୍ବ ସମୟ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଚାର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକର ଭିତ୍ତିସମୂହକୁ ଏକତ୍ର କରେ । ହବକ୍ତକ ହେଉଛି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ କଟିବନ୍ଧ, ଯାହା ସେସବୁ ସତ୍ୟକୁ ଏକାତ୍ରଭାବେ ବାନ୍ଧିଥିଲା ।

କାରଣ ଦର୍ଶନ ଏଯାବତ୍ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି; କିନ୍ତୁ ଶେଷକାଳରେ ତାହା କହିବ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା । କହିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ତାହା ବିଳମ୍ବ କରେ, ତଥାପି ତାହା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କର; କାରଣ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ, ବିଳମ୍ବ କରୁ ନାହିଁ ।

ଦେଖ, ଯାହାର ଆତ୍ମା ଗର୍ବରେ ଭରଣେ ଲିପି, ସେ ତାହାର ଭିତରେ ସରଳ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ରହିବ। ହବକ୍‌କ ୨:୩, ୪।

“ଶବ୍ଦ”ର ସତ୍ୟତାକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କଟିବନ୍ଧର ପରି ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି—ବିଳମ୍ବ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଥିବା ଦର୍ଶନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରୋଦନର ଦର୍ଶନ ନୀଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯାହାଙ୍କର “ପ୍ରାଣ ଅହଂକାରରେ ଭରଣେ ଲିପି,” ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟୀ ଠାରୁ, ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟୀ ଠାରୁ ଯେ ହେଉଛି ସେହି କଟିବନ୍ଧ ଯାହାକୁ “ଶବ୍ଦ” ପରିଧାନ କରେ।

ଏବଂ ଧର୍ମ ତାଙ୍କ କଟିର କଟିବନ୍ଧ ହେବ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ତାଙ୍କ ନିତମ୍ବର କଟିବନ୍ଧ ହେବ। ଯିଶାୟା ୩୩:୫.

ଯେତେବେଳେ ନିରାଶାର “ପ୍ରାଣରେ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ୱର” ଆସିଲା, ଜୁଲାଇ ୧୮, ୨୦୨୦ର ନିରାଶା ପରେ, ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯାହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ଠାରୁ ହୋଇଆସୁଥିଲା। ଆସୁଥିବା ଏଲିୟାହଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ଅପେକ୍ଷାରତ ନିରାଶ ମୃତ ଶୁଖିଲା ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି—ଇସ୍ଲାମ ହେଉଛି “ସଙ୍କେତାତ୍ମକ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ”, ଯାହା ବାବିଲୋନରେ ଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମକତା ଶିଖିବା ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଯୋଗାଇଥାଏ।

ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପଥ ସରଳତା; ହେ ପରମ ସରଳ, ତୁମେ ଧର୍ମୀଙ୍କ ପଥକୁ ସମତଳ କରୁଛ। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମର ନ୍ୟାୟବିଧିର ପଥରେ ଆମେ ତୁମ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ; ଆମ ଆତ୍ମାର ଆକାଞ୍ଛା ତୁମର ନାମ ପ୍ରତି, ଏବଂ ତୁମର ସ୍ମରଣ ପ୍ରତି। ରାତ୍ରିରେ ମୋର ଆତ୍ମା ସହିତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆକାଞ୍ଛା କରିଛି; ନିଶ୍ଚୟ, ମୋର ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ସହିତ ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ତୁମକୁ ଖୋଜିବି; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ତୁମର ନ୍ୟାୟବିଧି ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ସେତେବେଳେ ଜଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଧର୍ମ ଶିଖିବେ। ଯିଶାୟା ୨୬:୭-୯।

ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲିୟା ଯିଏ ଥିଲେ ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପନା ଯୋହନ, ସେହିଜଣେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତେ ତିନି ଦିନର “ମରୁଭୂମି” ମଧ୍ୟରେ ଥିବା “ସ୍ୱର” ଅଟନ୍ତି। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆତ୍ମଭେଦନିମ୍ବର ଚତୁର୍ଥ ଓ ଶେଷ ପିଢ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଭଙ୍ଗ ହୋଇଉଠିଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଐତିହ୍ୟ ଉପରେ ଭରସା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି। ସେମାନେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି, କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଏମିତି ଏକ ପିଢ଼ିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସଠିକ୍ ବିପରୀତ। ସେମାନେ ସର୍ପମାନଙ୍କର ପିଢ଼ି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତଥାପି ନିଜ ପିତା ଆଦାମଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଜିତ କରନ୍ତି, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ମେଷଶାବକଙ୍କର ପିଢ଼ି। ମେଷଶାବକଙ୍କର ପିଢ଼ି ହେଲେ ପେତ୍ରସଙ୍କ ମନୋନୀତ ପିଢ଼ି; ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠି ଯାଆନ୍ତି ସେଠିକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି।

ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ସ୍ୱଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥାପନା କରୁଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପରେ ଜଣେ ଆସିବେ, ଯିଏ ନିଜ ଖାଲକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିଦେବେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଦୂତ; ସେ “ମଳିନତା-ଝାଡୁ ମଣିଷ,” ଯିଏ ଜାଲ ମୁଦ୍ରା ଓ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଲା ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଝାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ମୂଳ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପରେ ସେତେବେଳେ ଯେତେ ଦୀପ୍ତିମାନ ଥିଲା, ତାହାଠାରୁ ଦର୍ଶନଶୀଳ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିତେ ଭଲ ହୋଇଉଠେ, ଯେବେ ଝିଲିଆମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମୂଳ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଇଥିଲେ।

ଲାଓଦିକିଆନ ଆତ୍ମଭେଦନିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ର ନିଜ ପିତା ଆଦାମ ହାତ ଉପରେ ଥିବା ଆତ୍ମ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯୋହନ ବାସ୍ତୁସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା କରିଥିଲେ, କାରଣ ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲିୟାର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ପିତାମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ସକ୍ତ ନିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଏବଂ ସେହିପରି ସକ୍ତ ନିମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରାଇବା। ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷର ବାଲବେଲୀୟ ପ୍ରୟୋଗର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି; କିନ୍ତୁ ସେହିପରି, ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଛିଣ୍ଡି ଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ଶକ୍ତ ମାନଙ୍କ ର ଭୂମିରେ, ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ଉପଚାର ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ରହିଛି। ସେମାନେ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ନିଜ ପିତାମାନଙ୍କ ର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ମନଫେରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ପିତାମାନଙ୍କ ର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ସହିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ସାଙ୍ଗେ ତିନି ଦିନର ମରୁଭୂମି ଅବଧୂରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସହିତ ଚାଲୁ ନଥିଲେ। ତଦୁପରି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ସେହି ଇତିହାସକାଳରେ ଇଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲୁ ନଥିଲେ।

ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବେ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟର କାରଣରୁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟର କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯିବେ। ଯଦି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅପରାଧ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଥିଲେ; ଏବଂ ଯେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବେ ଚାଲିଥିଲି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆଣିଥିଲି; ଯଦି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅଖତନା ହୃଦୟ ନମ୍ନ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାପରେ ନିଜମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟର ଦଣ୍ଡକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି: ତେବେ ମୁଁ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି, ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଚୁକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରିବି। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:39-42.

ଶାପ ଆସିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଶର ବିଶ୍ରାମଦାୟକ ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିନଥିଲେ।

ଆସିବାକୁ ଥିବା ଏଲିୟା ଯୋହନ ବସ୍ତ୍ରସ୍ନାଦାତା, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସାଙ୍ଗେ ତିନି ଦିନର ଅରଣ୍ୟରେ ଧୂନିତ "ସ୍ୱର"-ର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ। ସେ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ହୋରେବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ "ସ୍ମରଣ" କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେ, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରନ୍ତି, ତେବେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିକୁ "ସ୍ମରଣ" କରିବେ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ପାପ, ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପାପ, ଏବଂ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ନମ୍ରତାସହିତ, ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ "ଯେଉଁ ଅପରାଧ ସେମାନେ କରିଥିଲେ" ସେହି ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣଭାବେ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଥିଲେ।

ସେମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ "ପ୍ରତିକୂଳଭାବେ" ଚାଲୁଥିଲେ, ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ "ପ୍ରତିକୂଳଭାବେ" ଚାଲୁଥିଲେ।

ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଥିବା ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ନିଜେ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ମାନିବାକୁ ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁର ଦେଶକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଶତ୍ରୁର ଦେଶ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ।

ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ସେମାନେ "ଅରଣ୍ୟରେ" କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ସେହି "ସ୍ୱର" କିଏ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା; କାରଣ ଯୋହନ ପଚାରିଥିଲେ, "ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ସତର୍କ କରିଛି?"

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆହୁରି ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା । ଦିଆଯାଇଛି: 'ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରି, ବିରତ ହେଅନି, ତୁମ ସ୍ୱରକୁ ତୁରୀ ପରି ଉଚ୍ଚ କରି, ଏବଂ ମୋର ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଅତିକ୍ରମ ମଠି ଯାକୁବଙ୍କ ଘରକୁ ସେମାନଙ୍କ ର ପାପ ଦେଖାଇଦିଅ।' ପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ମୋତେ ଖୋଜନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବାରେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛନ୍ତି, ଯେପରି ଏକ ଏମିତି ଜାତି, ଯାହା ଧର୍ମାଚରଣ କରିଥାଏ।' ଏଠାରେ ଏମିତି ଏକ ଲୋକସମୂହ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଆତ୍ମ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ, ଆତ୍ମ-ଧାର୍ମିକ, ଏବଂ ଆତ୍ମ-ତୃପ୍ତ; ଏବଂ ସେବକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରି ସେମାନଙ୍କ ର ଅତିକ୍ରମ ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା । ଦିଆଯାଇଛି। ସମସ୍ତ ଯୁଗରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପୂର୍ବତନ କେବେଠୁ ଅଧିକ

ଆବଶ୍ୟକ । Testimonies, volume 5, 299.